

A) Back to the Place - see Earlier Shiurim**בראשית פרשת ויגש פרק מו פסוק א**

וַיִּסַּע יִשְׂרָאֵל וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֹׁבַע וַיִּזְבַּח זִבְחִים לֵאלֹהֵי אָבִיו יִצְחָק:

Same challenge**רד"ק בראשית פרשת ויגש פרק מו פסוק א**

(א) לאלהי אביו יצחק - אמר כן לפי שיצחק אביו היה רצונו לרדת מצרים מפני הרעב ואמר לו האל אל תרד מצרימה; וזבח זבחים בבאר שבע שהוא בקצה ארץ כנען, וקודם שיצא מן הארץ רצה לדעת רצון האל אם ימנענו כאשר מנע אביו יצחק או לא, וזבח זבחים כדי שתבא אליו רוח נבואה:

Same Place for Inspiration**רשב"ם בראשית פרשת ויגש פרק מו פסוק א**

(א) לאלהי אביו יצחק - שעשה שם יצחק מזבח בבאר שבע כשנגלה לו הק' כמה שכת' בפרשת אלה תולדות יצחק ועשה גם הוא שם זבחים כמו שעשה אביו:

****B) The Response & Precedent for our "Back to Normal" Anxiety****• The Patriarch of Ma'ariv (see Vayetze)****בראשית פרשת ויגש פרק מו פסוק ג**

(ג) וַיֹּאמֶר אֱנֹכִי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי יִצְחָק מִרְדֵּה מִצְרִימָה כִּי-לָגוּי גְדֹל אֲשִׁימָךְ שָׁם:

Post Havdaalla Zemiroth on Motzei Shabbat- Fear & Confidence

(Note Ramban Vayishlach on National Fear & Learning from Yaakov)

משנה ברורה סימן ש"ק ג

(ג) את השבת - ומטעם זה יש נוהגים להרבות נרות במו"ש יותר מימי החול ונוהגים ג"כ לומר פיוטים וזמירות אחר הבדלה [אחרונים]:

ט"ז אורח חיים סימן ש"ק א

כמו שמלוין המלך בכניסתו וביציאתו ע"כ ונ"ל דאף על פי שנוהגין לומר זמירות קודם הבדלה נכון לומר אותם אחר ההבדלה דבזה שייך ליווי דהיינו אחר שיצא המלך ותו דהוא כמו בכניס' עוד כתב בשמו בשם סדורים דאבר יש באדם ניסכ' שמו ואינו נהנה באכיל' אלא במ"ש:

C) 3 Selections

a)

מחזור ויטרי סימן רכד

אל תיראי תולעת יעקב. **אל תירא עבדי יעקב** בחר י"י ליעקב. אל תירא עבדי יעקב: גאל י"י את יעקב. אל תירא. דרך כוכב מיעקב. אל: הבאים ישרש יעקב. אל. וירד מיעקב. אל: זכור אלה ליעקב. אל. חסד י"י ליעקב. אל: טובו אלהיך יעקב. אל. יורו משפטיך ליעקב. אל: כי לא נחש ביעקב. אל. לא הביט און ביעקב. אל: מי מנה עפר יעקב. אל. נשאת עון יעקב. אל: סלח נא לעון יעקב. אל. עתה לא יבוש יעקב. אל: פדה י"י את יעקב. אל. צוה ישועות יעקב. אל: קול קול יעקב. אל. רונו שמה ליעקב. אל: שוב י"י את שבות יעקב. אל. תתן אמת ליעקב. אל: אחרת

ישעיהו פרק מד

וְעַתָּה שָׁמַע יַעֲקֹב עַבְדִּי וְיִשְׂרָאֵל בְּחַרְתִּי בּוֹ (א)
כֹּה אָמַר יְקֹזֵק עֶשֶׂךָ וְיִצְרֹךְ מִבֶּטֶן יַעֲזֹרֶךָ אֵל (ב)
תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְיִשְׁרָאוֹ בְּחַרְתִּי בּוֹ

ירמיהו פרק ל

וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נָא אִם יְקֹזֵק וְאֵל (י)
תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִרְּחוֹק וְאַתָּה זֶרַעְךָ
מֵאֶרֶץ שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנוּ וְאִין מִחֲרִיד
כִּי אַתָּה אֲנִי נָא אִם יְקֹזֵק לְהוֹשִׁיעֶךָ כִּי אֲעֲשֶׂה (יא)
כָּל־הַ בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִפְצֹתִיךָ שֵׁם אַךְ אַתָּה לֹא
אֲעֲשֶׂה כָל־הַ וְיִסְרֹתֶיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְּהָ

ירמיהו פרק מו

וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת (כז)
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעֶךָ מִרְּחוֹק וְאַתָּה זֶרַעְךָ מֵאֶרֶץ
שָׁבִים וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנוּ וְאִין מִחֲרִיד: לֹא
אֲנִי:

ירמיהו פרק מו

אֲתָה אֵל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב נָא אִם יְקֹזֵק כִּי (כח)
אַתָּה אֲנִי כִּי אֲעֲשֶׂה כָל־הַ בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
הִדְחַתִּיךָ שְׁמָה וְאַתָּה לֹא אֲעֲשֶׂה כָל־הַ וְיִסְרֹתֶיךָ
לְמִשְׁפָּט וְנִקְּהָ לֹא אֲנִי: ס

b)

ספר אבודרהם סדר מוצאי שבת

אליהו הנביא אליהו הנביא אליהו הנביא יבא אלינו עם משיח בן דוד וכופלין אותו
הקהל והטעם שמזכיר אליהו ג' פעמים לחזק הענין על שם (קהלת
ד, יב) והחוט המשולש לא במהרה ינתק. איש א

המנהיג הלכות שבת עמוד קצט

זה שמשוררי' בכל גבול ישראל מאלהו הנביא לפי שהוא הוא המבשר שיבוא לנו במהרה לפני
המשיח, כדכתי' הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא, וכבר מובטח להם לישראל שאין אליהו
הנביא בא בערבי שבתות וי"ט מפני הטורח, כדאי' בערובי' ויבוא לנו המבשר במוצאי שבת,
שבזכות שבת הצור יי' יואל ובא לישראל' ולציון גואל. אב"ן הירחי.

c)

ילקוט מעם לועז פרשת וישלח זה נוהגים לקרוא בכל מוצאי שבת אחר ההבדלה
והטעם לפי שיש בו סגולה גדולה שהקורא בה יש לו חן בעיני הבריות. **ובפרט מי**
שעומד לצאת למסע בדרך הים או בדרך היבשה, תועיל לו להנצל מאויביו.